

Εξώφυλλο

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΙΟΥΛΙΟΥ 2021 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #163

Ο ΚΑΥΤΟΣ ΙΟΥΝΙΟΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο
Ιωαννίνων, τη βδομάδα που πέρασε

1 Οι μεταλλάξεις σε Γιάννενα, Ήπειρο, χώρα

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ Δίκτυο Γονιδιωματικής Επιτήρησης του ιού SARS-CoV-2, που λειτουργεί υπό το συντονισμό του ΕΟΔΥ, ολοκλήρωσε τη γονιδιωματική ανάλυση σε 1.372 δείγματα που έχουν επιλεγεί τυχαίοποιημένα ή στοχευμένα και αφορούν στην περίοδο 1 Μαΐου 2021 έως 2 Ιουλίου 2021.

<https://typos-i.gr/article/oi-metalla3eis-se-giannena-hpeiro-xwra>

2 Γιάννενα: Από τα 35 ενεργά κρούσματα, στα 150

ΜΕΣΑ σε μια εβδομάδα, τα ενεργά κρούσματα στον Δήμο Ιωαννιτών από 35 έφτασαν τα 150, με τον δήμαρχο Ιωαννίνων Μωυσή Ελισάφ να απευθύνει εκ νέου έκκληση για τήρηση των μέτρων, και δη των αποστάσεων, αλλά και για εμβολιασμό.

<https://typos-i.gr/article/giannena-apo-ta-35-energa-kroysmata-sta-150>

3 Ξεπερνάει τα Γιάννενα το αίτημα για το μαθη- τή του 2ου Δημοτικού

ΕΝΑ ΚΙΝΗΜΑ στήριξης και μια πρωτοβουλία για να πάρει άσυλο ο μαθητής του 2ου Ειδικού Δημοτικού Σχολείου Ιωαννίνων και η οικογένειά του, αναπτύσσεται με ραγδαίο ρυθμό.

<https://typos-i.gr/article/3epernaei-ta-giannena-aithma-gia-mathth-toy-2oy-dhmotikoy>

4 VIC σε Πρέβεζα και Γιάννενα

Η REVIVAL acoustic τουρνέ των Villagers of Ioannina City θα περάσει και από την Ήπειρο: 27 Αυγούστου στην Πρέβεζα, στο Κηποθέατρο και 4 Σεπτεμβρίου, στον Φρόντζο.

<https://typos-i.gr/article/vic-se-prebeza-kai-giannena>

 A red rectangular button with a white circle icon on the left and the text "BECOME A PATRON" in white capital letters.

Στηρίζοντας τον Τύπο Ιωαννίνων με μια συνδρομή

Με μια συνδρομή, 4 ή 10 ευρώ ή με ποσό της επιλογής σας, μπορείτε να στηρίξετε τον Τύπο Ιωαννίνων σε δύσκολους καιρούς για την επαγγελματική δημοσιογραφία.

Οι συνδρομητές-τριες του Τύπου Ιωαννίνων, έχουν πρόσβαση σε μια σειρά «προνόμια», μέσω του λογαριασμού στο Patreon και της αντίστοιχης εφαρμογής για κινητά. Εκεί, μπορείτε να βλέπετε περιεχόμενο του Τύπου Ιωαννίνων, προσβάσιμο μόνο ή νωρίτερα από την κυκλοφορία του, σε συνδρομητές-τριες:

Με μια συνδρομή 4 ευρώ* στον Τύπο, παίρνετε:

- Την πρώτη έκδοση των **Ρετρό Ιστοριών** σε ψηφιακό βιβλίο (pdf)
- Την ψηφιακή έκδοση «**Ένα άλμπουμ την εβδομάδα**», που περιλαμβάνει 52+1 κείμενα για ισάριθμα μουσικά άλμπουμ
- Όλα τα podcasts της πρώτης περιόδου της εκπομπής «**Τύπος στο Μικρόφωνο**», με δυνατότητα downloading
- Πρόσβαση, πριν τη δημοσίευσή τους, στα **video reports** και σε διάφορα άρθρα

Με τη συνδρομή των 10 ευρώ* στον Τύπο, παίρνετε:

- Όλα τα παραπάνω, συν ένα αντίτυπο του βιβλίου «**Οι 'αποστάτες', τα ρέντζελα και οι δήμαρχοι/Οι δημοτικές εκλογές στα Γιάννενα, 1925-2014**» σε φυσική μορφή
- Ανάγνωση του **Εξωφύλλου** την προηγούμενη ημέρα κυκλοφορίας του
- Πρόσβαση σε προσφορές για **θεάματα** (θέατρα, συναυλίες) που γίνονται στην πόλη των Ιωαννίνων

Για να εγγραφείτε, βρείτε το «πορτοκαλί κουμπί» του Patreon σε κείμενα του site ή αντιγράψτε αυτό το σύνδεσμο:

<https://www.patreon.com/TyposI>

Σε αυτό το βίντεο, θα βρείτε αναλυτικές οδηγίες για την εγγραφή:

<https://www.youtube.com/watch?v=75ah4XuyCI8&feature=youtu.be>

[*οι τιμές είναι προ ΦΠΑ]

Οι θερμοκρασίες δεν αστειεύονται

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Η αίσθηση ότι τα Γιάννενα περνάνε ένα από τα θερμότερα καλοκαίρια των τελευταίων ετών είναι έντονη. Και λογική επίσης, καθώς η ζέση είναι συνεχής και αφόρητη στην πόλη, με υψηλές θερμοκρασίες για αρκετές ώρες της ημέρας.

Σύμφωνα με τις μετρήσεις του μετεωρολογικού σταθμού του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών, ο οποίος βρίσκεται στο Πανεπιστημιακό Στάδιο, στις 23 με 25 Ιουνίου η υψηλότερη θερμοκρασία ήταν σταθερά πάνω από τους 39 βαθμούς, ενώ το ίδιο καταγράφηκε και στις 30 Ιουνίου.

Στις 6 με 9 Ιουλίου, η υψηλότερη θερμοκρασία που καταγράφει ο σταθμός, είναι σταθερά πάνω από τους 35 βαθμούς.

Συγκριτικά με πέρυσι, με βάση τα στοιχεία από τον ίδιο σταθμό, η μέση θερμοκρασία έχει ανέβει 2,6 βαθμούς Κελσίου, τον Ιούνιο (βλέπε πίνακα).

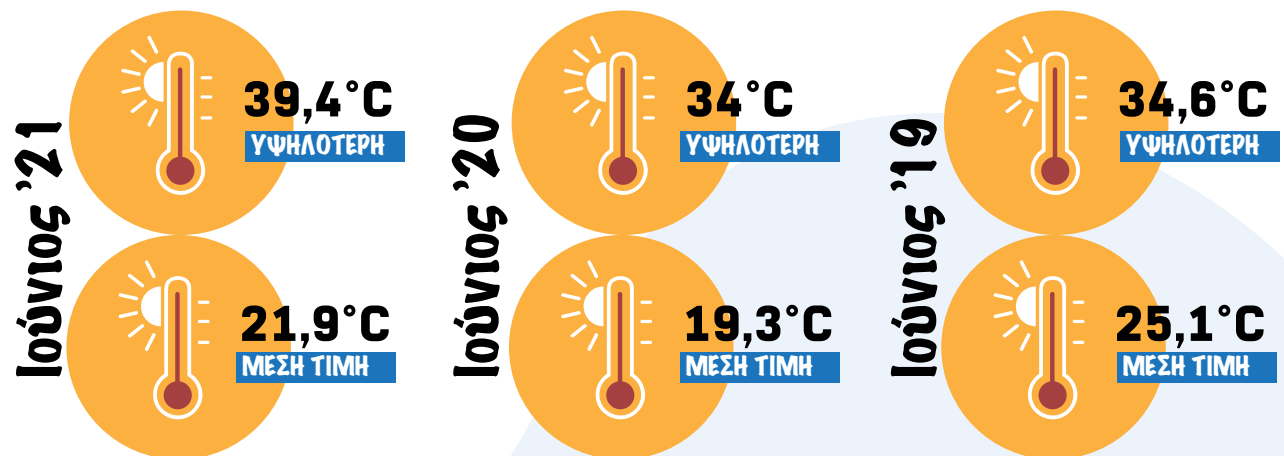
Τα στοιχεία δείχνουν ότι ο Ιούνιος ήταν από τους πιο θερμούς μήνες των τελευταίων τριών ετών, ωστόσο έχει καταγράψει και πιο ανεβασμένα στοιχεία.

Η κλιματική αλλαγή είναι πλέον μια πραγματικότητα που διεκδικεί όλο και περισσότερες μέρες παρουσίας στην καθημερινότητά μας...

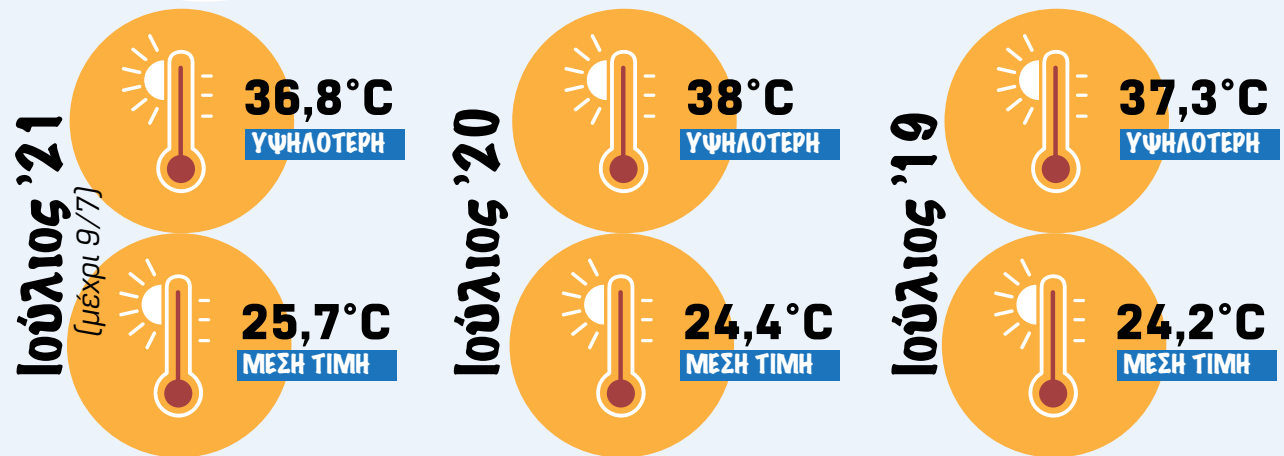
Το φετινό καλοκαίρι χαρακτηρίζεται από «αντιφατικά» μετεωρολογικά περιστατικά. Από τη μια, οι αυξημένες θερμοκρασίες και ο καύσωνας διαρκείας, από την άλλη καιρικά φαινόμενα που έχουν ανθρώπινο κόστος. Μόνο τον Ιούνιο στην Ελλάδα καταγράφηκαν δύο απώλειες ζωής από έντονες βροχές και κεραυνούς (ένα περιστατικό ήταν στο Ανήλιο), ενώ ο Καναδάς και οι βορειοδυτικές πολιτείες των ΗΠΑ έζησαν ένα καταστροφικό κύμα καύσωνα, στα τέλη Ιουνίου. Το ρεκόρ θερμοκρασίας «έσπασε» με 4,6 βαθμούς περισσότερους από το τελευταίο υψηλότερο σημείο, ενώ τις πρώτες μέρες του Ιουλίου, κάτι αντίστοιχο ζούνε οι σκανδιναβικές χώρες:

Τη Δευτέρα 5 Ιουλίου, ο υδράργυρος εκτοξεύτηκε στους 34,3°C στο Μπάνακ της Νορβηγίας και 33,6°C στο Ουτσόσκι Κέβο της Φινλανδίας, με μειωτική επίπτωση στην έκταση του θαλάσσιου πάγου της Αρκτικής, που βρίσκεται πλέον σε αρνητικό σημείο ρεκόρ. Πυρκαγιές ξέσπασαν επίσης σε περιοχές της Βορειοανατολικής Ρωσίας και της Σιβηρίας.

ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ: ΨΗΛΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2019-20

ΜΕΧΡΙ ΣΤΙΓΜΗΣ, ΣΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ 10 ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ, Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΧΕΙ ΩΣ ΕΞΗΣ

ΘΕΑΤΡΟ

16 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Βάκχες» στο υπαίθριο θέατρο της ΕΗΜ

Την τραγωδία του Ευριπίδη «Βάκχες» παρουσιάζουν η Εταιρεία Τέχνης Ars Aeterna και το ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων στις 16 Ιουλίου, στις 21:30, στο υπαίθριο θέατρο της ΕΗΜ, στα Γιάννενα.

Η σκηνοθεσία είναι της Νικαίτης Κοντούρη και τους ρόλους ερμηνεύουν: Άκης Σακελλαρίου (Διόνυσος), Οδυσσέας Παπασπηλιόπουλος (Πενθέας), Κωνσταντίνα Τάκαλου (Αγαύη), Ιωάννα Παππά (Τειρεσία), Δημήτρης Πετρόπουλος (Κάδμος), Κωνσταντίνος Ασπιώτης (Αγγελιοφόρος). «Τελετουργία της συγκίνησης, του συναισθήματος, του μένους

και του παραλόγου μπορούν να χαρακτηριστούν οι Βάκχες του Ευριπίδη» αναφέρει σε σημείωμά της η κα Κοντούρη.

Στις Βάκχες, ο Θεός Διόνυσος είναι ο πρωταγωνιστής. Ο γνωστός αγαθός Θεός του κρασιού, της μέθης και του Θεάτρου, «ενδύεται» το αρχέγονο, και αινιγματικό του πρόσωπο, που είναι εξαιρετικά σύνθετο και σκοτεινό. Η υπόθεση. Ο Διόνυσος καταφθάνει στη Θήβα, την πατρίδα της μητέρας του, έχοντας μαζί του τις πιστές του ακολούθους, για να επιβάλει τη δική του Θρησκεία και να τιμωρήσει όλους όσους είναι εμπόδιο στο δρόμο του, τολμώντας

να τον αμφισβητήσουν. Διαβρώνει ακόμα και την ιερή σχέση μάνας-γιου, εμφυσώντας τη θεϊκή του Μανία στις γυναίκες της Θήβας. Με την βίαιη επιβολή της νέας θρησκείας, επιφέρεται η ισοπέδωση του Βασιλικού Οίκου της πόλης των Θηβών. Οι εναπομείναντες ήρωες της τραγωδίας αναγκάζονται να πάρουν το δρόμο της εξορίας.

Τιμή εισιτηρίου: 18 ευρώ, και 15 ευρώ το μειωμένο (ΑμεΑ, άνεργοι, φοιτητές). Προπώληση: viva.gr, στο κιόσκι της κεντρικής πλατείας, στα βιβλιοπωλεία Χαρτέξ και Αναγνώστης.

11 ΙΟΥΛΙΟΥ

Το όνειρο του σκιάχτρου

Την παιδική θεατρική παράσταση «Το Όνειρο του σκιάχτρου», του Ευγένιου Τριβιζά, σε μουσική του Μίμη Πλέσσα θα παρουσιάσουν οι Ναταλία Δραγούμη και Μέμος Μπεγνής, στις 11 Ιουλίου στο υπαίθριο θέατρο της ΕΗΜ. Η παράσταση ξεκινάει στις 21:15. Παίζουν οι Ναταλία Δραγούμη, Μέμος Μπεγνής, Χρύσα Κλούβα, Γιώργος Αντωνόπουλος, Δανάη Μιχοπούλου, Βαγγέλης Καλίτσου, Γιάννης Παπαθανασίου. Διάρκεια :80 λεπτά, τιμές εισιτηρίου 9€ προπώληση, 12 ταμείο, στο Viva.gr: <https://www.viva.gr/tickets/theater/periodeia/to-oneiro-tou-skiachtrou-eugenios-trivizas/>

14 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Κοκκινο-σκουφίτσα και ο Καλός Λύκος»

Το Μικρό Θέατρο Λάρισα παρουσιάζει στις 14 Ιουλίου στον Φρόντζο, στις 21.00, το έργο «Η Κοκκινισκουφίτσα και ο Καλός λύκος».

Παίζουν και χορεύουν οι ηθοποιοί Κωσταντίνος Φερεντούρος, Ιωάννα Δαρμή, Μαρίνα Μπασέτα. Κείμενο-σκηνοθεσία Γιώργος Πουλής.

Διάρκεια 80 λεπτά (με διαλείμματα), εισιτήρια 8 ευρώ στην προπώληση, 10 στο ταμείο. Προπώληση tickets Ioannina (κεντρική πλατεία), βιβλιοπωλείο Πρόκος, viva.gr.

15 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μέτα-μπουλούκι στην ΕΗΜ

Στις 15 Ιουλίου (21.00) στο υπαίθριο θέατρο της ΕΗΜ, θα εμφανιστεί το Μέτα-μπουλούκι. Δηλαδή, ο Κωνσταντής Πιστιόλης, ένας από τους σημαντικότερους «πνευστούς» μουσικούς σήμερα, γνωστός (και) για τη συμμετοχή του στους VIC, η Ήρα Κατσούδα και η Δήμητρα Νικητέα σε ένα stand up comedy show και ο Θωμάς Αγραφιώτης, με το έργο του θεάτρου σκιών «Ο Καραγκιόζης και το Φάντασμα».

Όσο για το πλαίσιο, διοργανωτής είναι το Κέντρο Μετακαπιταλιστικού Πολιτισμού (μέτα), ο νεοσύστατος οργανισμός ακαδημαϊκών και πολιτιστικών δράσεων που συνδέεται με το ΜΕΡΑ25, το ΔΙΕΜ25 και την Προοδευτική Διεθνή.

«Επιλέγουμε την ευέλικτη (και με βαθιές ρίζες στη συλλογική μας μνήμη) μορφή του 'μπουλουκιού', βάζοντας στις αποσκευές μας παλαιότερες και νεότερες μορφές τέχνης με πλατιά απήχηση στο κοινό» αναφέρει μεταξύ άλλων το μέτα στη σχετική ανακοίνωση. Η είσοδος είναι ελεύθερη, με δελτίο εισόδου ελέω πανδημίας. Οπότε προκρατήσεις γίνονται εδώ.

ΣΙΝΕΜΑ

12 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Ο θεός μου ο Αρχιμήδης»

Τις προβολές του θερινού σινεμά στην αυλή του πολιτιστικού πολυχώρου «Δημήτρης Χατζής», στα παλιά σφαγεία, συνεχίζει το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ιωαννιτών σε συνεργασία με το Τσεχικό Κέντρο Αθήνας.

Τη Δευτέρα 12 Ιουλίου, στις 21:30, θα προβληθεί η ταινία «Ο θεός μου ο Αρχιμήδης», σε σκηνοθεσία Γιώργου Αγαθονικιάδη, με ελεύθερη είσοδο.

Η ταινία περιγράφει την ιστορία ενός Έλληνα αντάρτη, ο οποίος έρχεται στα τέλη της δεκαετίας του '40 στην κομμουνιστική Τσεχοσλοβακία για να αναζητήσει άσυλο μετά τον χαμένο εμφύλιο πόλεμο και βρίσκει εκεί το νέο του σπίτι. Η προσπάθειά του να εγκατασταθεί εκεί και μετέπειτα να μεταναστεύσει πίσω στην Ελλάδα, δημιουργεί χαριτωμένες και συγκινητικές καταστάσεις που αποδεικνύουν ότι όταν κάποιος είναι καλός άνθρωπος, δεν έχει σημασία που γεννήθηκε και τι γλώσσα μιλάει.

Στην ταινία πρωταγωνιστούν δύο από τους καλύτερους Τσέχους ηθοποιούς (ο O. Vetchy και ο M. Donutil). Το 2019, η ταινία βραβεύτηκε στο Διεθνές Φεστιβάλ AVANCA στην Πορτογαλία.

Ο σκηνοθέτης Γιώργος Αγαθονικιάδης μεγάλωσε στην Τσεχία, όπου εργάστηκε ως σκηνοθέτης για 33 χρόνια. Το 1983 επαναπατρίστηκε στην Αθήνα. Έως το 2012 εργάστηκε ως επικεφαλής της δραματικής παραγωγής στην ΕΡΤ διατηρώντας στενές σχέσεις με την κινηματογραφική και θεατρική παραγωγή της Τσεχίας.

15 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Επαναστάτης χωρίς αιτία»

Την κλασική ταινία «Επαναστάτης χωρίς αιτία» του Νίκολας Ρέι με τον Τζέιμς Ντιν προβάλλουν το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ιωαννιτών και το ΔΗΠΕΘΙ την Πέμπτη 15 Ιουλίου, στις 21:30, στην αυλή του αρχοντικού Πυρσινέλλα. Είσοδος ελεύθερη.

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

13 ΙΟΥΛΙΟΥ

Οι «Επίσημες αγαπημένες» στα παλιά σφαγεία

Το μουσικό αφιέρωμα σε γυναίκες δημιουργούς με τίτλο «Επίσημες αγαπημένες», παρουσιάζει το Πνευματικό Κέντρο Δήμου Ιωαννιτών την Τρίτη 13 Ιουλίου, στις 21:30, στον αύλειο χώρο του πολιτιστικού πολυχώρου «Δημήτρης Χατζής», στα παλιά σφαγεία.

Στο αφιέρωμα θα παρουσιαστούν συνθέσεις της Ελένης Καραϊνδρου, της Ευανθίας Ρεμπούτσικα, της Χ. Αλεξίου, της Ελ. Ζιώγα, κ.ά.

Ερμηνεύουν: Ανθή Σταύρου, τραγούδι, Γιάννης Μάνος, κλασική/ηλεκτρική κιθάρα, τραγούδι, Αναστασία Σταύρου, πιάνο, Απόστολος Παπαπέτρος, κοντραμπάσο.

Η είσοδος για το κοινό είναι ελεύθερη.

14 ΙΟΥΛΙΟΥ

James Μπασδάνης στο Μουσείο Αργυροτεχνίας

Ο James Μπασδάνης παίζει στις 14 Ιουλίου στις 21.30 με ελεύθερη είσοδο στο Μουσείο Αργυροτεχνίας, μαζί με τη Μυρτώ Τσιουλά.

16 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Σαν Χουάν χωρίς διόδια» στη Μικρή Σκηνή

Την Παρασκευή 16 Ιουλίου έρχεται στη Μικρή Σκηνή του Πολυχώρου Αγόρα ο Σταύρος Σιόλας, για να παίξει κομμάτια όπως της «Άρνης το νερό», το «Γεροπλάτανο» κ.α.

Οι έγκαιρες κρατήσεις είναι απαραίτητες, λόγω περιορισμένης διαθεσιμότητας θέσεων: τηλ. κρατήσεων 6932580464, ώρα προσέλευσης 20:30, ώρα έναρξης 21:30.

Προπώληση σε ticketsioannina (κεντρική πλατεία), Πολυχώρος Αγόρα. Προπώληση 8€, είσοδος: 10€

17 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Κάποτε στη Λιλιπούπολη» στο Μουσείο Αργυροτεχνίας

Ένα μουσικό φεστιβάλ με τίτλο «Και όλα τ' αλλάζει το φεγγάρι» διοργανώνει το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ιωαννιτών από 17 έως 25 Ιουλίου.

Το φεστιβάλ θα ξεκινήσει με την εκδήλωση «Κάποτε στη Λιλιπούπολη», στις 17 Ιουλίου, στις 21:30, στον αύλειο χώρο του Μουσείου Αργυροτεχνίας Ιωαννίνων.

Θα συμμετέχουν η Παιδική Χορωδία του Δημοτικού Ωδείου Ιωαννίνων υπό τη μουσική διεύθυνση της Κωνσταντίνης Μήλια και με την Πηνελόπη Λιαροστάθη να συνοδεύει στο πιάνο και η Μαθητική Νεανική Ορχήστρα Ντο Ρε Μι του Δημοτικού Ωδείου Ιωαννίνων με τον Γεράσιμο Λώλη στην εντορχήστρωση-διεύθυνση. Γκεστ σταρ η Ελένη Βουγιουκλή.

Θα παρουσιαστούν δημιουργίες του Νίκου Κυπουργού, του Δημήτρη Μαραγκοπούλου, της Λένας Πλάτωνος, του Νίκου Χριστοδούλου και της Μαριανίνας Κριεζή.

Η εκδήλωση θα γίνει σε συνεργασία με την Εφορεία Αρχαιοτήτων Ιωαννίνων και το Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς.

Η είσοδος είναι ελεύθερη. Απαιτείται κράτηση στο τηλ. 26510 64065, καθημερινά 10:00-18:00 εκτός Τρίτης.

ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΦΩΤΙΖΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΝΙΚΟ ΣΤΗ ΡΟΚ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ

You are beautiful and you are alone

Βοήθησε τους Velvet Underground να ηχογραφήσουν ένα από τα πιο επιδραστικά άλμπουμ της σύγχρονης εποχής, αλλά όπως διευκρινίζεται στη νέα βιογραφία της, η Nico παραμένει ένα αίνιγμα, καθώς εξακολουθεί να αποτελεί θέμα συζητήσεων πότε και πού γεννήθηκε η Γερμανίδα καλλιτέχνης.

«Δεν ήταν εύκολο να ξεχωρίσεις τη μυθοπλασία από τη λαογραφία από το συχνά λησμονημένο γεγονός» γράφει η δρ Τζένιφερ Ότερ Μπικερντάικ στις πρώτες σελίδες του βιβλίου της «You Are Beautiful And You Are Alone: The Biography of Nico» αλλά σύντομα δίνει απάντηση στην πρώτη ερώτηση.

Η Nico γεννήθηκε ως Christa Päffgen, στην Κολωνία, στις 16 Οκτωβρίου του 1938, από γονείς με ισπανική και γιουγκοσλαβική καταγωγή και μεγάλωσε με τραυματικό τρόπο στα ερείπια της Γερμανίας του Χίτλερ. Οι φρικαλεότητες που υπέστη κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και τα επακόλουθα τους την στοιχειώνουν για το υπόλοιπο της ζωής της.

Στις 400 σελίδες του βιβλίου της η Ότερ Μπικερντάικ επιδιώκει να διαλύσει τις αντιλήψεις που έχουν παραμείνει συνδεδεμένες με την κληρονομιά της Nico, ότι ήταν απλά μία όμορφη γυναίκα, ότι η καλλιτεχνική της παραγωγή ήταν στην καλύτερη περίπτωση

μέτρια και ότι σε μεγαλύτερη ηλικία ήταν τοξικομανής εθισμένη στην ηρωίνη.

Σε ηλικία 16 ετών, η Nico μετακόμισε στο Παρίσι και έγινε μοντέλο της Vogue. Τότε απέκτησε το μονολεκτικό όνομα, που της έδωσε ο φωτογράφος μόδας Χέρμπερτ Τομπίας και άρχισε να χτίζεται ο μύθος της.

Νομαδικό, ανήσυχο πνεύμα, έκανε παρέα με τον Έρνεστ Χέμινγουεϊ στο Παρίσι στα μέσα της δεκαετίας του 1950 και φλέρταρε με τον Λέοναρντ Κοέν και τον Μπομπ Ντίλαν. Ερωτεύτηκε τον Αλέν Ντελόν και γέννησε τον γιο τους, Κριστιάν Ααρόν Μπουλόν το 1962, τον οποίο ονόμασε Άρι. Ο Ντελόν, τότε ο πιο διάσημος ηθοποιός της μεγάλης οθόνης στη Γαλλία, αρνήθηκε την πατρότητα παρόλο που η ομοιότητά του με τον Άρι ήταν αναμφισβήτητη. Το αγόρι μεγάλωσε με τους γονείς του Γάλλου ηθοποιού.

Τα χρόνια που πέρασε με τους Velvet Underground, στους οποίους τη σύστησε ο Άντι Γουόρχολ, στο βιβλίο περιγράφεται ως περίοδος κακομεταχείρισης. Ο Λου Ριντ εμφανίζεται ως ανασφαλής, ζηλιάρης επειδή έστρεφε τα φώτα της δημοσιότητας πάνω της. Και παρ' όλο που η συνεισφορά της στο άλμπουμ τους του 1967 συχνά υποτιμάται, ήταν η Nico -διεθνούς φήμης μοντέλο- που «έκανε το συγκρότημα γνωστό και τους βοήθησε να αποκτήσει μεγάλη δημοσιότητα»

γράφει η Ότερ Μπικερντάικ.

Η Τζένιφερ Μπικερντάικ, ιστορικός της rock and roll αποκαλύπτει την ιστορία της Nico, ενός συνεχώς εξελισσόμενου μύθου, που από μοντέλο μόδας έγινε ηθοποιός συμμετέχοντας στις ταινίες Ντόλτσε Βίτα του Φεντερίκο Φελίνι (1960) και Τσέλι Γκέρλς (1966) του Άντι Γουόρχολ και τραγουδίστρια της οποίας όμως το ταλέντο και η συμβολή στη ροκ κουλτούρα συχνά παραβλέπονται, αναφέρεται στην περίληψη του βιβλίου. «Πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της καριέρας της ως σόλο καλλιτέχνης σε περιοδείες, αποφασισμένη να κάνει μουσική, υπομένοντας άδειες αίθουσες συναυλιών, θαυμαστές που την πρόσβαλαν αντιμέτωπη με τη συχνά επικίνδυνη πραγματικότητα του ότι γίνεται μία καλλιτέχνης που μεγαλώνει και εθίζεται στα ναρκωτικά. Δημιούργησε μαγευτικά και μοναδικά έργα που ενέπνευσαν μια γενιά καλλιτεχνών, συμπεριλαμβανομένων των Henry Rollins, Morrissey, Siouxsie Sioux and the Banshees και Iggy Pop» υπογραμμίζεται.

Προς το τέλος του βιβλίου εμφανίζεται να βρίσκει την ευτυχία, στο Μάντσεστερ και να καταφέρνει να αποτοξινωθεί.

Η Nico πέθανε σε ηλικία 49 ετών, όταν έπεσε από το ποδήλατό της στην Ίμπιζα και υπέστη εγκεφαλική αιμορραγία.

120 ΧΡΟΝΙΑ ΒΙΤΟΡΙΟ ΝΤΕ ΣΙΚΑ

Ο πατέρας του νεορεαλισμού, τα τέσσερα Όσκαρ και τα πάθη

Ο Βιτόριο ντε Σίκα θεωρείται ο πατέρας του ιταλικού νεορεαλισμού, αλλά για την ακρίβεια ο πατέρας όλων όσων αγαπούν με πάθος τον κινηματογράφο, καθώς υπήρξε ένας από τους σκηνοθέτες που θα μπορούσε το όνομά του να μπει δίπλα στους Τσάρλι Τσάπλιν, Ορσον Γουέλς, Αϊζενστάιν, Φορντ, Ζαν Ρενουάρ...

Ο ντε Σίκα, μαζί με τους Βισκόντι και Ροσελίνι, δημιούργησαν το κινηματογραφικό κίνημα του νεορεαλισμού, που όχι μόνο επηρέασε τον παγκόσμιο κινηματογράφο και τους σημαντικότερους σκηνοθέτες, αλλά έφερε τους απλούς καθημερινούς ανθρώπους μπροστά στον καθρέφτη, χωρίς καμία παραμόρφωση και συνέβαλε στη συνειδητοποίηση των παιγίων που κρύβει το σύστημα εξουσίας, την ανάγκη για συμπόνια, αλληλεγγύη, τη δύναμη της απλότητας

και την ανάγκη να διατηρήσουμε την ψυχή μας. Όμως, ο ντε Σίκα ήταν κι ένας σπουδαίος ηθοποιός, που βγήκε προπολεμικά στο θεατρικό σανίδι και στο σινεμά, δούλεψε ασταμάτητα, πρωταγωνίστησε δίπλα σε θηρία της υποκριτικής, με την αρχοντική του γοπευτική εμφάνιση και πρόσφερε σπάνιες συγκινήσεις. Ορισμός του σινεμάνθρωπου, ο ντε Σίκα έγραψε και σενάρια, πολλές φορές σε συνεργασία με τον στενό του φίλο, τον τεράστιο Τσέζαρε Τζαβατίνι, ήταν παραγωγός ταινιών, ένας ανυπότακτος ιδεολόγος, αλλά κι ένας άνθρωπος με πάθη.

Και μόνο για τις ταινίες του «Κλέφτης Ποδηλάτων», «Umberto D» και «Λούστρο Παπουτσιών», που γύρισε στη ρημαγμένη από τον πόλεμο Ιταλία και στα πρώτα χρόνια της εισόδου του στη σκηνοθεσία, ο Βιτόριο ντε Σίκα ανήκει στο πάνθεον των πραγματικά

μεγάλων του κινηματογράφου. Όμως, γύρισε πολύ περισσότερες ταινίες, πολλές απ' τις οποίες δικαίως αγαπάμε ακόμη, θέλουμε να βλέπουμε ξανά και ξανά, να αγαλλιάζει η καρδιά μας. Γιατί ο σπουδαίος κινηματογραφιστής φαίνεται και στη διάρκειά του, στη διαχρονικότητά του. Γιατί μπορεί οι δεκαετίες να πέρασαν, αλλά οι δυσκολίες της ζωής παρέμειναν και μάλλον διογκώνονται. Η περιφρόνηση της ελίτ για τους απλούς ανθρώπους παραμένει, οι παγίδες караδοκούν, η εκμετάλλευση των αδύναμων ανθρώπων έχει γίνει προτέρημα, η πλήρης υποταγή στο χρήμα παίρνει θρησκευτικές διαστάσεις. Για όλα αυτά είχε μιλήσει προφητικά ο ντε Σίκα. Και για άλλα πολλά, πιο ευχάριστα, όπως για τον έρωτα, την αγάπη, την ανθρώπινη επαφή, τις ευχάριστες στιγμές της απλότητας, το κέφι για ζωή...

Ηταν ο κομμουνιστής. Όπως είχε πει χρόνια μετά ο γιος του Κριστιάν, όταν πήγε να ψηφίσει για πρώτη φορά του είχε πει πριν βγει από το σπίτι μόνο δυο λέξεις: «Σφυρί και δρεπάνι. Αλλά ο ντε Σίκα δεν αγκαλιάστηκε από το κόμμα, ενώ πολλές φορές τού ασκήθηκε κριτική από το κόμμα, καθώς είχε ξεφύγει από νόρμες και καθοδηγητές, δεν έβαζε πλαίσια, δεν έκανε στρατευμένο κινηματογράφο. Τα όρια τα έβαζε ο ίδιος. Ήταν ο ανθρώπινος πόνος, τα βάσανα, το όνειρο για έναν καλύτερο κόσμο, χωρίς στερεότυπα, αγκυλώσεις και επιβολές. Πριν λίγες ημέρες συμπληρώθηκαν 120 χρόνια από τη γέννησή του (7 Ιουλίου 1901), μια ημέρα γιορτής για τον παγκόσμιο κινηματογράφο.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΒΛΟΒΑ ΣΤΟΝ ΚΑΜΕΡΙΝΙ

Ο Βιτόριο ντε Σίκα γεννήθηκε στην Σόρα της κεντρικής Ιταλίας, γιος ενός επιχειρηματία ναπολιτάνικης καταγωγής εξ ου και η λατρεία του για τη Νάπολη και το Σορέντο. Προοριζόταν να γίνει τραπεζικός υπάλληλος. Ευτυχώς για όλους μας δεν τα κατάφερε λόγω οικονομικών δυσκολιών και στράφηκε σε αυτό που του άρεσε, την υποκριτική. Έτσι, το 1923 θα ενταχθεί στο θίασο της Ρωσίδας σκηνοθέτιδας Τατιάνας Πάβλοβα, που είχε εγκατασταθεί στην Ιταλία. Τρία χρόνια μετά θα στραφεί και στον κινηματογράφο, ενώ ο πρώτος του ρόλος που θα τον καθιερώσει θα είναι στην ταινία «Οι Άντρες, τι Παλιάνθρωποι!» του Μάριο Καμερίνι.

Ο ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΤΣΑΒΑΤΙΝΙ

Μετά τον πόλεμο και τις καταστροφικές συνέπειές του, θα στραφεί στη σκηνοθεσία και θα μας ανοίξει τα μάτια με τον ανθρωποκεντρικό του κινηματογράφο, χρησιμοποιώντας, όμως, τα πιο απλά υλικά. Καθημερινές καταστάσεις, σχεδόν ανύπαρκτο προϋπολογισμό και τεχνικές ευκολίες, ερασιτέχνες ηθοποιούς. Η τύχη του θα τον φέρει κοντά με τον ανεξάντλητο σε ιδέες και ταλέντο συγγραφέα και σεναριογράφο, τον θεωρητικό του νεορεαλισμού, Τσέζαρε Τσαβατίνι, με τον οποίο θα συνεργαστούν σε πολλές ταινίες, μέσα στις οποίες φυσικά ανήκουν και τα αριστουργήματά του.

Η ΚΑΜΕΡΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΗΚΕ...

Την πρώτη του μεγάλη ταινία τη γύρισε το 1946. Ήταν το δράμα «Λούστρος Παπουτσιών» (Sciuscià) που περιγράφει την ιστορία δυο παιδιών, λούστρων, που μπλέκουν άσχημα στην προσπάθειά τους να ξεφύγουν από την καταραμένη πτώχεια τους. Το φιλμ κάνει παγκόσμιο

Κλέφτης Ποδηλάτων

Το 1948 θα έρθει το εμβληματικό «Κλέφτης Ποδηλάτων», ένα αριστουργηματικό συγκινητικό δράμα που θα δώσει στον ντε Σίκα το δεύτερο Όσκαρ ξενόγλωσσας ταινίας. Μία σχεδόν ασήμαντη καθημερινή ιστορία, απ' αυτές που δεν πέρασαν ούτε τότε στα ψιλά των εφημερίδων, θα αλλάξει τον παγκόσμιο κινηματογράφο. Με ερασιτέχνες πρωταγωνιστές αλλά εκπληκτικούς στους ρόλους τους, σκηνικό τη Ρώμη, συγκλονιστική φωτογραφία του Κάρλο Μοντουόρι, μουσική του Αλεσάντρο Τσικονίνι και τον ντε Σίκα να οργιάζει. Συγκλονιστικό και ανυπέρβλητο.

πάταγο και βραβεύεται με το Όσκαρ ξενόγλωσσας ταινίας. Ο Όρσον Γουέλς, όταν το είδε, έκανε την καλύτερη κριτική με λίγες λέξεις: «Η κάμερα εξαφανίστηκε, η οθόνη εξαφανίστηκε, κι είχα μπροστά μου μόνο την ίδια τη ζωή».

Ο ΤΟΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΘΑΥΜΑ «UMBERTO D»

Το 1951 θα γυρίσει την υπέροχη κοινωνική σάτιρα «Θάυμα στο Μιλάνο», έχοντας ως πρωταγωνιστή το ιερό τέρας της κωμωδίας Τοτό, που καθοδηγεί τους φτωχούς του Μιλάνου εναντίον ενός πλούσιου μεγιστάνα ο οποίος θέλει να τους διώξει από την τενεκεδούπολή τους.

Ο ντε Σίκα θα τα πάει όμως ακόμη καλύτερα τον επόμενο χρόνο με το σπαρακτικό «Umberto D.», έχοντας ως θέμα τη ζωή ενός πάμφτωχου συνταξιούχου, που έχει μοναδική συντροφιά ένα σκυλάκι. Ο ερασιτέχνης πρωταγωνιστής Κάρλο Μπατίσι (καθηγητής γλωσσολογίας) θα δικαιώσει τον άλλο μεγάλο Βιτόριο του ιταλικού σινεμά, τον Γκάσμαν, που είχε υποστηρίξει ότι «θα βρεις περισσότερο ταλέντο σε μια λαϊκή αγορά στη Νάπολη, απ' ό,τι σε όλο το Χόλιγουντ...».

ΔΥΟ ΑΚΟΜΗ ΟΣΚΑΡ ΚΑΙ Η ΣΟΦΙΑ

Ο ντε Σίκα θα κερδίσει ακόμη δύο Όσκαρ ξενόγλωσσας ταινίας, εκτός από βραβεία σε μεγάλα φεστιβάλ, με τις κλασικές ταινίες του «Χτες, Σήμερα, Αύριο» (1963) και «Ο Κήπος των Φίντζι-Κοντίνι» (1970). Η πρώτη, ένα σπονδυλωτό φιλμ, με την υπέροχη και αγαπημένη του πρωταγωνίστρια, Σοφία Λόρεν, που ειδικά στο ρόλο της πόρνης στη Ρώμη είναι θεσπέσια, έχοντας δίπλα της τον Μαρτσέλο Μαστρογιάνι, και η δεύτερη, ένα αξιόλογο πολεμικό δράμα, με τους Χέλμουτ Μπέργκερ, Ντομινίκ Σαντά και Φάμπιο Τέστι. Βεβαίως στη μακρά του πορεία θα γυρίσει και ακόμη πολλές άλλες πολύ καλές ταινίες. Μερικές απ' αυτές ήταν: «Γάμος αλά Ιταλικά», «Ερωτική Πολιορκία», «Η Ώρα της Μεγάλης Κρίσης» (με πολυεθνικό καστ και ανάμεσα την Μελίνα Μερκούρη), «Η Ατιμασμένη»...

ΠΑΘΗ

Ωστόσο, ο ντε Σίκα είχε και πάθη. Το πρώτο τού προκάλεσε δυσκολίες στη ζωή, το άλλο τον κατέστρεψε. Το πρώτο, ήταν οι γυναίκες που σε συνδυασμό με την ρωμαιοκαθολική

του ηθική τού δυσκόλεψε τη ζωή και το δεύτερο ήταν ο τζόγος που τον κατέστρεψε οικονομικά και τον ανάγκασε πολλές φορές να παίξει σε αδιάφορες ταινίες ή καλές παραγωγές που δεν τον εξέφραζαν.

Σίγουρα όμως θα έχουμε για πάντα στη μνήμη μας την απίστευτη φιγούρα τού αστυνομικού διοικητή Καροτενούτο, με το αρχοντικό παράστημα, ακαταμάχητο και ντροπαλό, καλόκαρδο και πονηράκο, έτοιμο πάντα να ερωτευθεί, αλλά και να χάσει το αιώνιο παιχνίδι με τις γυναίκες στην ταινία του Κομεντίνι «Ψωμί, Έρωτας και Φαντασία», την οποία ακολούθησαν ακόμη δυο συνέχειες.

Στις 13 Νοεμβρίου του 1974 ο Βιτόριο ντε Σίκα θα πεθάνει σε νοσοκομείο στο Παρίσι, από μετεγχειρητικές επιπλοκές κι ενώ πάσχει από καρκίνο του πνεύμονα. Θα φύγει πάμφτωχος, αφήνοντας πίσω του τέσσερα παιδιά, που απέκτησε από τους δυο γάμους του, με την Ιταλίδα ηθοποιό Τζούντια Ρισόνε και την Ισπανίδα, επίσης, ηθοποιό, Μαρία Μερκαντέρ. Στα παιδιά του δεν άφησε τίποτα. Σε εμάς τις ταινίες του, τη μαγεία ενός κινηματογράφου, που ναι και μόνο γι' αυτόν μπορεί να χαρακτηριστεί και η 7η Τέχνη.

ΧΑΡΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

[ΤΟΥ **ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ**]

Πριν από 50 ακριβώς χρόνια, οι MC5 κυκλοφορούσαν το κύκνειο άσμα στην πολύ σύντομη δισκογραφική τους πορεία.

Το πιο αδικημένο και ταυτόχρονα, καταπληκτικό συγκρότημα που πάτησε τα χώματα και τα stages του Μίσιγκαν και του υπόλοιπου πλανήτη, τον Ιούλιο του 1971 ήταν ήδη σε περίεργη κατάσταση. Οι καταχρήσεις είχαν κερδίσει πολύ περισσότερο χώρο από τη δημιουργικότητα και την ίδια την ισορροπημένη ύπαρξη των μελών της μπάντας, η οποία μέχρι τότε είχε προλάβει να κάνει σχεδόν τα πάντα: να βγάλει ένα τρομερό και ένα καλό άλμπουμ, να παίξει σε όποια κατάληψη και συγκέντρωση κατά του Βιετνάμ είχε βρει εύκαιρη, να μπει στο στόχαστρο του FBI κ.α.

Το High Time έμοιαζε πολύ με... πρώτος δίσκος. Ο Λένι Κέι (και κιθαρίστας της Πάτι Σμιθ επίσης...) είχε γράψει στο Rolling Stone, το οποίο δεν είχε συμπαθήσει ιδιαίτερα το Kick out the Jams, ότι ο δίσκος διηγείται την ιστορία της θρυλικής τους υστεροφημίας» τους, αλλά και του χαρίσματος που είχε η μπάντα.

Αυτό το χάρισμα, το πετούσαν όπου έβρισκαν. Ο Κρέιμερ και ο Ντέιβις κατέληξαν στη φυλακή, ο Σμιθ διασώθηκε χάρη στην Πάτι, ο Τάινερ προσπάθησε ανεπιτυχώς να επαναφέρει τη μπάντα.

Και όμως, το High Time δεν μαρτυρούσε τίποτε από όλο αυτό το χάος. Είχε τουλάχιστον 4 τρομερά κομμάτια, συν το απαύγασμα της συνθετικής ικανότητας του Σμιθ στο Over and Over. Στον δίσκο παίζουν εξέχουσες φυσιογνωμίες όπως ο Μπομπ Σίγκερ αυτοπροσώπως. Επίσης, το Sister Anne θα έμενε στην ιστορία για πάντα, ακόμα και όταν όλα τα μέλη των MC5 θα έχουν φύγει από το μάταιο τούτο κόσμο.

Η ώρα των MC5